

Άγιοι και Αγιότητα

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[\(†\) Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας](#)

Κυριακή Αγίων Πατέρων Δ' Οικουμενικής Συνόδου

Σύναξις Πάντων των εν Πισιδία και Παμφυλία Διαλαμψάντων Αγίων

Στην καθημερινή μας λατρεία επανειλημμένα αναφερόμαστε στους Αγίους της Εκκλησίας μας με κορυφαία πάντοτε την Υπεραγία Μητέρα του Σωτήρος Χριστού. Συχνή είναι η προτροπή του Λειτουργού: «*Της Παναγίας' αχράντου, υπερευλογημένης, ένδόξου, δεσποίνης ήμῶν Θεοτόκου καί' αειπαρθενου Μαρίας, μετά πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες...*». Στην κοινή λατρεία μας μνημονεύουμε τους Αγίους και για να τους τιμήσουμε απευθύνουμε προς αυτούς ύμνους, καθώς και δεήσεις ζητώντας τις πρεσβείες τους προς τον Θεό. Καθημερινά δε, καθόλη την διάρκεια του έτους, τελούμε την μνήμη Αγίων. Κάποιες ημέρες μάλιστα, τιμούμε χιλιάδες Αγίους, όπως σήμερα που τελούμε τη Σύναξη των 15.000 και πλέον Αγίων της Πισιδίας και Παμφυλίας, μαζί με τους 630 Αγίους Πατέρες, που έλαβαν μέρος στην Δ' Οικουμενική Σύνοδο της Χαλκηδόνος.

Οι Άγιοι από τον ουρανό, όπως γνωρίζουμε, πρεσβεύουν για μας, και με

θαυμαστούς τρόπους μας βοηθούν με τις πρεσβείες τους. Συγχρόνως με τη ζωή τους και τα λόγια τους, που έχουν διασωθεί μέχρις εμάς, επιβεβαιώνουν ότι τα όσα το Ευαγγέλιο διδάσκει είναι εφαρμόσιμα, και όχι ακατόρθωτα, όπως μερικοί ισχυρίζονται. Κάθε άνθρωπος, αν θέλει, μπορεί με μια καλή και συνεχή προσπάθεια να τα εφαρμόσει και να ακολουθήσει το δρόμο των Αγίων που φθάνει μέχρι την αγιότητα.

Ας δούμε όμως τι σημαίνει η λέξη «άγιος».

Τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη **άγιος** αποκαλείται ο Θεός. «*Άγιος, άγιος, άγιος είναι ο Κύριος, ο Θεός ο Παντοκράτωρ*» ψάλλουν τα τάγματα των Αγγέλων στον Ουρανό (Αποκ. 4,8). Ο Θεός είναι ο κατ' εξοχήν Άγιος και η πηγή της αγιότητας. Μεταδίδει την αγιότητα σε όσους ελεύθερα επιθυμούν να βρίσκονται σε κοινωνία μαζί Του. Μόνος του ο άνθρωπος, χωρίς τον Σωτήρα Χριστό, όσο και αν προσπαθήσει, όσες θυσίες και αν κάνει στη ζωή του, δεν μπορεί να γίνει άγιος. Γι' αυτό ο Θεός καλεί κάθε άνθρωπο να συνδεθεί μαζί Του και να αγωνισθεί, ενισχυόμενος από τη θεία Χάρη Του, να γίνει άγιος: «**Άγιοι ἔσεσθε ὅτι ἐγὼ ἅγιος εἶμι**» (Α' Πέτρ. 1,16).

Και ακριβώς γι' αυτόν τον σκοπό ο Άγιος Θεός ίδρυσε την Αγία Του Εκκλησία, ώστε με την αγιαστική Χάρη Του, που παρέχει δια των Ιερών Μυστηρίων και άλλων μέσων, να αγιάζει τους πιστούς. Ως γνωστόν, με το Άγιο Βάπτισμα ο πιστός φεύγει από την κυριαρχία του διαβόλου, γίνεται μέλος της Αγίας του Χριστού Εκκλησίας και ενώνεται με τον Σωτήρα Χριστό: «*Ὅσοι εἰς Χριστόν ἔβαπτίσθητε Χριστόν ἔνεδύσασθε*» (Γαλ. 3,27). Αφού λοιπόν ο πιστός αποχωρίστηκε από τον πονηρό,

προσκολλήθηκε στον Χριστό, και ανήκει πλέον στον Θεό, στην Καινή Διαθήκη αποκαλείται «άγιος». Γι' αυτό ο Απόστολος Παύλος στις Επιστολές του προς τους χριστιανούς ωρισμένων πόλεων, Ρώμης, Κορίνθου κ.λ.π. τους αποκαλεί αγίους· π.χ. «**τοῖς ἁγίοις** πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ» (Β' Κορ. 1,1).

Φυσικά, για να συμμετέχει κάποιος της αγιότητας του Θεού, δεν ήταν και δεν είναι αρκετό μόνον το Βάπτισμα. Θα πρέπει ο πιστός να είναι ζωντανό μέλος της Εκκλησίας. Να μένει πιστός στα Ορθόδοξα Δόγματα· να συμμετέχει στα αγιαστικά Μυστήρια της Εκκλησίας. Να αγωνίζεται να ζει όπως μας διδάσκει το Ιερό Ευαγγέλιο. Η ζωή του πιστού να είναι «*θυσία ζωσά, ἅγια, εὐάρεστος τω Θεῷ*» (Ρωμ. 12,1. 15,16).

Αργότερα, μας πληροφορούν οι Πράξεις των Αποστόλων (12, 26), τα μέλη της Εκκλησίας άρχισαν να αποκαλούνται «**χριστιανοί**».

Έτσι ο όρος «**Άγιος**» από τον 2ο αιώνα άρχισε να απονέμεται μόνον σε ωρισμένα πρόσωπα, που είχαν καταλάβει στην Εκκλησία εξαιρετική θέση. Οι πρώτοι προς τους οποίους απενεμήθη η προσωνυμία του Αγίου ήσαν οι **Μάρτυρες** της Πίστεως.

Επίσης οι **Ομολογητές**, οι οποίοι, επειδή ομολόγησαν την πίστη τους στον Χριστό, εδιώχθησαν, βασανίστηκαν αλλά επέζησαν.

Μετά τους διωγμούς ονομάστηκαν άγιοι και άλλα πρόσωπα που έλαμψαν με την άσκηση και την οσιότητα της ζωής τους.

Αργότερα άρχισαν να τιμώνται ως Άγιοι και άλλα πρόσωπα που έζησαν ως κατ' εξοχήν άνθρωποι του Θεού και πρόσφεραν εξαιρετικές υπηρεσίες στην Εκκλησία.

Σύμφωνα με τη μακραίωνη εκκλησιαστική πράξη, οί Άγιοι αναγνωρίζονται κατόπιν της φανερώσεως της αγιότητάς τους από τον ίδιο τον Θεό, με σημεία αδιαμφισβήτητα, που αντέχουν σε κάθε κριτική και δεν αφήνουν καμμία αμφιβολία. Τέτοια σημεία είναι τα **θαύματα**, που έχουν τελεστεί με τη μεσιτεία του Αγίου, όσο ζούσε είτε μετά την κοίμησή του, και η χαρακτηριστική ευωδία των **λειψάνων** του.

Η αναγνώριση των Αγίων, κατά την Ορθόδοξη Παράδοση, γίνεται από τη γενική εκκλησιαστική συνείδηση ποιμένων και ποιμαινομένων. Κατά τους τελευταίους αιώνες την κοινή αυτή συνείδηση του πληρώματος της Εκκλησίας επισημοποιεί, με ειδική πράξη το Πατριαρχείο.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, οι Άγιοι που σήμερα τιμούμε, όπως και όλοι οι Άγιοι της Εκκλησίας μας, μας παροτρύνουν να αγωνιζόμαστε συνεχώς να μιμηθούμε

την αγία ζωή τους και να είμαστε αποφασισμένοι να αγαπήσουμε τον Χριστό μέχρι θυσίας και αυτής της ζωής μας, αν παραστεί ανάγκη.

«Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα». Ἀμήν.

<https://bit.ly/3eVUHPD>